

Sygn. akt **I C 26/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR del. Tadeusz Bulanda

Protokolant: sekretarz sądowy Agnieszka Skolimowska

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa **(...) Bank S.A. w W.**

przeciwko **W. K.**

o zapłatę

I. Zasądza od W. K. na rzecz (...) Bank S.A. w W. kwotę 116 274,94 złote (sto szesnaście tysięcy dwieście siedemdziesiąt cztery złote i dziewięćdziesiąt cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 października 2016 r. do dnia zapłaty;

II. Zasądza od W. K. na rzecz (...) Bank S.A. w W. kwotę 11 231 (jedenaście tysięcy dwieście trzydzieści jeden) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 26/17

UZASADNIENIE

W dniu 18 października 2016 r. (...) Bank Spółka Akcyjna skierowała przeciwko W. K. pozew o zapłatę kwoty 116 274,94 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienia liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto powód zażądał zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa (pozew o zapłatę – k. 2-5).

W dniu 15 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Warszawie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zobowiązał W. K. do zapłaty na rzecz (...) Bank S.A. kwoty 116 274, 94 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 października 2016 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 5071 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym – k. 39).

Dnia 27 grudnia 2016 r. pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 15 grudnia 2016 r., w uzasadnieniu którego podniósł, że nie zaprzestał spłacać kredytu, lecz ze względu na chwilową utratę zdolności finansowych, związanych z koniecznością zapłaty podatku dochodowego, wpłaty na spłatę kredytu zostały obniżone. Pozwany wskazał także, iż w dniu 11 kwietnia 2016 r. wystąpił do pozwanego z pisemnym wnioskiem o restrukturyzację kredytu, który to wniosek został negatywnie rozpatrzony przez powoda. W dniu 19 czerwca 2016 r. za pośrednictwem Miejskiego Rzecznika Konsumentów ponownie podjął próbę zawarcia ugody z powodem, w zakresie restrukturyzacji umowy kredytowej, która jednak również spotkała się z decyzją odmowną (sprzeciw pozwanego od nakazu zapłaty wraz z załącznikami – k. 45-46).

Pismem z dnia 5 kwietnia 2017 r. (...) (...) złożył oświadczenie o wstąpieniu do sprawy w charakterze powoda w trybie art. 192 pkt 3 k.p.c., jako podstawę wskazując umowę przelewu wierzytelności z dnia 22 grudnia 2016 r., na podstawie

której nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność względem W. K. (PESEL (...)) (oświadczenie o wstąpieniu do sprawy w charakterze powoda – k. 84, umowa o przelew wierzytelności z aneksem – k. 85-87, 88, wyciąg z listy wierzytelności – k. 96, wezwanie do zapłaty – k. 97, zawiadomienie o przelewie – k. 98).

Zarządzeniem z dnia 13 kwietnia 2017 r. (...) (...) został wezwany do wykazania nabycia prawa objętego sporem od (...) Bank S.A. – wierzytelności dochodzonej od W. K. (PESEL (...)) pod rygorem odmowy na wejście do sprawy w miejsce powoda (zarządzenie – k. 107).

Na rozprawie w dniu 27 kwietnia 2017 r. W. K. nie wyraził zgody na wejście do sprawy (...) (...) w miejsce (...) Bank S.A. (k. 110).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W dniu 19 czerwca 2013 r. W. K. zawarł z (...) Bank S.A. umowę kredytu konsolidacyjnego (numer (...)) w kwocie 133567,55 zł (pozew, bezsporne – k. 3).

Od grudnia 2015 r. W. K. zaprzestał regularnego spłacania kredytu z dnia 19 czerwca 2013 r.; od 15 grudnia 2015 r. do 19 stycznia 2016 r. powstała zaległość w kwocie 3183,81 zł. Przed 19 lutego 2016 r. i w dniu 11 kwietnia 2016 r. W. K. wystąpił do (...) Banku S.A. o restrukturyzację kredytu. W dniu 27 kwietnia 2016 r. (...) Bank S.A. odmówił restrukturyzacji (pisma – k. 48, 49, 50, 56, potwierdzenia przelewów – k. 58-69).

Wg stanu na 16 maja 2016 r. zaległość W. K. w spłacie kredytu z dnia 19 czerwca 2013 r. wynosiła 4414,39 zł. Pismem z dnia 16 maja 2016 r. (...) Bank S.A. wezwał W. K. do uregulowania tej należności w terminie 14 dni roboczych lub do złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia, przy czym (...) Bank S.A. złożył równocześnie oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego terminu, na wypadek nieskorzystania przez kredytobiorcę z uprawnienia do złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Korespondencja – przesyłka nr (...), została doręczona w dniu 23 maja 2016 r. (warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt konsolidacyjny – k. 55, śledzenie przesyłek: [http://\(...\)](http://(...))).

W. K. zwrócił się do Miejskiego Rzecznika Konsumentów z wnioskiem o udzielenie pomocy w sprawie ugodowego załatwienia sprawy przeterminowanego zadłużenia z tytułu umowy kredytu z dnia 19 czerwca 2013 r., na skutek czego (...) w dniu 29 czerwca 2016 r. skierowała wystąpienie do (...) Banku S.A. W odpowiedzi z dnia 21 lipca 2016 r. bank uzależnił kolejną analizę możliwości restrukturyzacji zadłużenia W. K. od spełnienia dodatkowych wymogów szczegółowo określonych w tym piśmie (pisma – k. 50-53, 54).

W dniu 31 sierpnia 2016 r. W. K. otrzymał od (...) Banku S.A. przesądowe wezwanie do zapłaty, co potwierdził podpisem obejmującym jego nazwisko; imię W. na potwierdzeniu zostało napisane przez inną osobę (przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 24, potwierdzenia odbioru – k. 25-26, 57, sprzeciw – k. 46).

Ostatniej spłaty zadłużenia z tytułu umowy kredytu z dnia 19 czerwca 2013 r. W. K. dokonał w dniu 4 października 2016 r. (potwierdzenie przelewu – k. 69).

Zadłużenie W. K. z tytułu umowy kredytu z dnia 19 czerwca 2013 r. wyniosło na dzień 11 października 2016 r. kwotę 116 274,94 zł składającą się z: niespłaconego kapitału (109 878,88 zł), odsetek umownych za okres od 15 marca do 12 lipca 2016 r. (3 458,57 zł), odsetek od zadłużenia przeterminowanego za okres od 3 grudnia 2015 r. do 10 października 2016 r. (2847,49 zł) (wyciąg z ksiąg bankowych – k. 22-23, przesądowe wezwanie do zapłaty – k. 24).

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie wskazanych wyżej dokumentów prywatnych, bowiem tworzą spójną i logiczną całość, a nadto pozwany nie kwestionował wypowiedzenia mu umowy kredytu konsolidacyjnego oraz nie kwestionował istnienia swojego zadłużenia. Pozwany wykazała potwierdzeniami przelewów, że spłacał część zadłużenia względem banku, jednakże ostatni przelew z dnia 4 października 2016 r. poprzedzał wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 11 października 2016 r., w którym została ustalona ostateczna wysokość zadłużenia pozwanego. Wyszczególnione w wyciągu okresy naliczenia odsetek od kwoty 110 380,89 zł za okres od 13 lipca do 3 października

2016 r., a następnie od kwoty 109 878,88 zł od 4 października do 10 października 2016 r. pozwalają wnioskować, że w wyciągu uwzględniono dokonaną przez pozwanego zapłatę w kwocie 1000 zł w dniu 4 października 2016 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

Stosownie do dyspozycji art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tj. Dz.U. z 2016 r. poz. 1988), przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. W przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu (art. 75 ust. 1 ustawy).

Nie było sporu co do faktów zawarcia w dniu 19 czerwca 2013 r. umowy kredytu konsolidacyjnego między powodem i pozwanym, zaprzestania regularnego spłacania zadłużenia przez W. K., podejmowania przez niego nieudanych prób restrukturyzacji zadłużenia. W ocenie Sądu udowodnione zostało, że umowa kredytu została wypowiedziana pismem banku z dnia 16 maja 2016 r., które zawierało warunkowe oświadczenie o wypowiedzeniu, przy czym z materiału sprawy nie wynika, iżby pozwany złożył wniosek o restrukturyzację zadłużenia w terminie określonym w piśmie z dnia 16 maja 2016 r.

Z przedstawionego przez (...) Bank S.A. wyciągu z ksiąg bankowych z 11 października 2016 r. wynika, że W. K. posiada wymagalne wobec (...) Bank S.A. zadłużenie w wysokości 116 274,94 zł. Stwierdzić przy tym trzeba, że pozwany nie zakwestionował skutecznie wysokości tej należności, a jedynie przedstawił dowody przelewów na poczet spłaty zadłużenia z dat wcześniejszych (ostatni przelew z 5 października 2016 r.), które zostały uwzględnione przy ustaleniu wysokości zadłużenia na dzień 11 października 2016 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od W. K. na rzecz (...) Bank S.A. w W. kwotę 116 274,94 zł wraz z raz z ustawowymi odsetkami za opóźnienia od dnia 18 października 2016 r. do dnia zapłaty, przy czym o odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. (pkt I wyroku).

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. i oraz na podstawie § 8 pkt. 6 i § 9 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1805). Wobec tego, że pozwany przegrał proces w całości Sąd zasądził od niego na rzecz powoda kwotę 11 213 zł, obejmującą opłatę od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika powoda oraz opłatę skarbową od dokumentu pełnomocnictwa.